

քերէն լեզուի ֆէննէտի Առաքելութեանց դպրոցի լսարանը կը հրաւիրուի:

Ստայած է գիտութեանց պսակաւորի (B. S.), Աստուածաբանութեան պսակաւորի (B. D.) եւ Մագիստրոսի (M. S. T.) տիւրոնները: Համալսարանին կողմէ քանիցս կատարած է հետազոտական և ուսումնասիրական ճամբորդութիւններ: 1922 ին Պոլիս կ'երթայ մասնաւոր պաշտօնով մը, ուր քանի մը ամիս մնալէ վերջ կը մեկնի Ամերիկա: Նոյն տարին Հահթֆըրտի համալսարանին կողմէն յատուկ առաքելութեամբ մը Եգիպտոսի ճամբով կ'ուղեւորի Ս. Երուսաղէմ և կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը և կը տեսակցի Դուբեան Ս. Պատրիարք Չօր հետ: Երուսաղէմէն կ'անցնի Դամասկոս՝ ուր Օգոստոս Յին կը վախճանի և մարմինը կ'ամփոփուի տեղւոյն Հայոց Ա. Սարգիս եկեղեցիին բակը:

Բացի լրագրական յօդուածներէ՝ Hastings ի Encyclopaedia of Religion and Ethics I. vol. ի մէջ ունի Զրադաշտական Հայաստանի վրայ ընդարձակ յօդուած մը. նաև Mythologie of all Races անուն ամերիկեան հրատարակութեան մէջ (է հատոր) գրած է Հայկական դիցաբանութիւն մը (1922):

ՄԱՐՏԻՐՈՍ ԱՐՔԵՊՍ. ԿԻՊՐՈՍԻ.—Մբ. Այս անձի մասին կը կարդանք հետեւեալը. «1779 ամին Մարտիրոս արքեպս. անուն անձ մի երբեմն Ս. Էջմիածնի և ապա Ս. Երուսաղէմի միաբան ըլլալով՝ Կիպրոսի առաջնորդ եղած է. և յիշեալ թուականին տեղւոյն ՏէՅԻՐՄԷՆԼԻՓ ըստած տեղը՝ իր ստացուածքէն երեք հատ ջաղացք յիշատակ թողուցած է կտակաւ, որոնցմէ զոյացած ստակը՝ տեղւոյն Լիֆթօյայ թաղին Ս. Աստուածածին եկեղեցոյն, Կիրևե քաղաքի Ս. Մակար վանքին, և մնացեալն ալ տեղւոյն որբ և անտէրունչ աղքատաց և կարօտելոց կապած է՝ անիծիւք: Սրբազան եպիսկոպոսիս օրինակ եղած է, նաև իր յաջորդը Յովսէփ եպս. ն ալ, որ կէս ջաղաց մի ալ նա առնելով՝ յիշեալ Ս. Աստուածածնայ եկեղեցոյն կտակաւ թողած է եւ միանգամայն յիշեալ ջաղացքին արդիւնքն ալ: Եւ ասոնց վրայ կտակակատար գործակալ կացուցած են յիշեալ սրբազան եպիսկոպոսունք. որոնցմէ վերջինը Յարութիւն Պօղոսեան իշխանը՝ 15 տարի կառավարած է. և անոր փեսան յիշեալ Մելիքեան Հայրապետ իշխանն ալ՝ վեց տարի է՝ կ'կառավարէ»: (Նաև. էջ